

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 385

Dosar nr.X

Ședința de la 16 februarie 2016

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta .X. GMBH .X. împotriva Sentinței civile nr. .X. din 25 noiembrie 2014 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Recursul a fost timbrat cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 100 lei, conform chitanței fiscale nr. .X./2015, care a fost anulată și atașată la dosar.

La apelul nominal, nu s-au prezentat recurenta-reclamantă .X. GMBH .X. și intimații-pârâți Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul de către magistratul-asistent care a arătat că, prin serviciul registratură al instanței s-a depus la data de 20 martie 2015, din partea recurenteii – reclamante .X. GMBH .X. prin apărător, prin care a învederat că înțelege să renunțe la judecarea cauzei ce face obiectul dosarului, iar la data de 04 februarie 2016 intimata-pârâtă a depus un punct de vedere prin care a solicitat a se face aplicare art.406 Cod procedură civilă față de cererea de renunțare.

În temeiul art.494 coroborat cu art.394 din Codul de procedură civilă din 2010, Înalta Curte închide dezbaterile și reține cauza în pronunțare asupra cererii de renunțare la judecată.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul litigiului dedus judecății

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 30.04.2014 sub nr. de dosar .X./2014, reclamanta .X. GmbH .X., în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală -

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. - Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Nerezidenți și Agenția Națională de Administrare Fiscală -Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, a solicitat, urmare a nesoluționării în termenul legal de către pârâți a contestației fiscale formulată de reclamantă împotriva Deciziei de rambursare a TVA nr..X./09.09.2013, să dispună:

(1) obligarea pârâților ANAF la emiterea deciziei de soluționare a contestației fiscale, în termen de 10 zile de la pronunțarea hotărârii;

(2) obligarea pârâților, în temeiul art. 18 alin. (1) și alin. (5) din Legea 554/2004, la plata de penalități către reclamantă în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere în situația neîndeplinirii în termen a obligațiilor stabilite de instanță în urma admiterii primului capăt de cerere de mai sus;

(3) obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta cauză.

2. Hotărârea primei instanțe

Prin Sentința nr. .X. pronunțată în data de 25 noiembrie 2015 , Curtea de Apel Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția rămânerii fără obiect a capătului 3 de cerere din cererea modificatoare, invocată de către reclamantă la termenul din data de 11.11.2014 și a respins ca rămas fără obiect capătul de cerere (3) din cererea modificatoare vizând obligarea ANAF la emiterea deciziei de soluționare a contestației fiscale dobânzi în termen de 10 zile de la pronunțarea hotărârii și la plata de penalități către reclamantă în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere în situația neîndeplinirii în termen a obligațiilor stabilite de instanță în urma admiterii capătului de cerere nr. 3.

Totodată, prin aceeași sentință a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului ANAF-DGSC cu privire la capătul 3 din cererea modificatoare, invocată prin întâmpinarea depusă la data de 3.11.2014 și a respins, ca neîntemeiate: excepția lipsei de interes a capătului de cerere vizând anularea Deciziei nr. 289/2014, invocată de pârâțul ANAF prin întâmpinarea la cererea modificatoare a acțiunii introductive și, celelalte capete ale cererii modificatoare, formulate de reclamanta .X. GMBH .X., în contradictoriu cu pârătele Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Nerezidenți și Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

II. Motivul de recurs și cererea de renunțare la judecată

Împotriva sentinței menționate la pct.2 a declarat recurs reclamanta .X. GMBH .X., care invocând prevederile art.488 alin.(1) pct.8 Cod procedură civilă a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond admiterea acțiunii astfel cum a fost modificată.

La data de 20 martie 2015, recurenta-reclamantă .X. GMBH .X. prin apărători a depus în baza art.406 coroborat cu art.9 Cod procedură civilă cerere de renunțare la judecată, motivat de faptul că a fost finalizată și soluționată de către organele fiscale procedura de refacere a inspecției fiscale.

III. Analizând cererea de renunțare la judecată formulată de către reclamant, Înalta Curte reține următoarele:

Procesul civil pornește la inițiativa reclamantului care fixează prin actul de sesizare obiectul și limitele procesului, iar asupra acestuia, în condițiile legii, are un drept de dispoziție, drept reglementat prin dispozițiile art. 9 C. proc. civ., manifestat

inclusiv prin posibilitatea reclamantului ca, potrivit art. 406 alin. (1) C. proc. civ., să renunțe la judecarea cauzei oricând, în tot sau în parte, verbal în ședința de judecată ori prin cerere scrisă.

Instanța reține că, în cauză, recurenta-reclamantă .X. GMBH .X., prin reprezentant a formulat cerere de renunțare la judecarea cauzei, motivat de faptul că procedura de refacere a inspecției fiscale a fost finalizată și soluționată de către organele fiscale.

Potrivit art.406 alin.4 ” Dacă reclamantul renunță la judecată la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment, renunțarea nu se poate face decât cu acordul expres sau tacit al celeilalte părți. Dacă pârâtul nu este prezent la termenul la care reclamantul declară că renunță la judecată, instanța va acorda pârâtului un termen până la care să își exprime poziția față de cererea de renunțare. Lipsa unui răspuns până la termenul acordat se consideră acord tacit la renunțare.”

Înalta Curte a constatat că, prin cererea (denumită punct de vedere) formulată din data de 4 februarie 2016, intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat a se lua act de declarația de renunțare formulată, dându-și astfel acordul expres la cererea recurentei-reclamante având ca obiect renunțarea la judecată, fiind astfel îndeplinită condiția pronunțării hotărârii, în condițiile art. 406 alin. (6) C. proc. civ.

În baza tuturor considerentelor de fapt și de drept dezvoltate, instanța va constata că reclamanta .X. GMBH .X. renunță la judecarea cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E :

Ia act de renunțarea la judecata recursului formulat de reclamanta .X. GMBH .X. împotriva Sentinței civile nr. .X. din 25 noiembrie 2014 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal .

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 februarie 2016.

XXXX